

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/76/EY,
annettu 4 päivänä joulukuuta 2000,
jätteenpoltosta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾, ja ottaen huomioon sovittelukomitean 11 päivänä lokakuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa "Kohti kestävää kehitystä — Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävää kehitystä koskeva poliittinen toimintaohjelma", jota on täydennetty sen tarkistuksesta tehdyllä päätöksellä N:o 2179/98/EY ⁽⁵⁾, asetetaan tavoitteeksi, etteivät tiettyjen epäpuhtauksien, kuten typen oksidien (NO_x), rikkidioksidin (SO₂), raskasmetallien ja dioksiinien, kriittiset kuormitukset ja tasot ylitä, ja samassa toimintaohjelmassa asetetaan ilmanlaatuun liittyväksi tavoitteeksi, että kaikkia ihmisiä suojellaan tehokkaasti ilmansaasteiden aiheuttamilta tunnustetuilta terveysriskeiltä. Lisäksi toimintaohjelmassa asetetaan tavoitteeksi, että todetuista lähteistä peräisin olevia dioksiinipäästöjä vähennetään vuoteen 2005 mennessä 90 prosentilla (vuoden 1985 tasosta) ja että kaikentyyppisiä kadmiumin (Cd), elohopean (Hg) ja lyijyn (Pb) päästöjä vähennetään vähintään 70 prosenttia vuoden 1995 tasosta.
- (2) Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilmansaasteiden kaukokulkeutumista koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa hitaasti hajoavia orgaanisia yhdisteitä koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitovat dioksiinien ja furaanien päästöjen raja-arvot, jotka ovat 0,1 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat kiinteää yhdyskuntajätettä yli kolme tonnia tunnissa, 0,5 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat sairaalajätettä yli tonnin tunnissa, ja

0,2 ng toksisuusekvivalenttia/m³ laitoksissa, jotka polttavat vaarallista jätettä yli tonnin tunnissa.

- (3) Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilmansaasteiden kaukokulkeutumista koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimukseen liittyvässä ja yhteisön allekirjoittamassa raskasmetalleja koskevassa pöytäkirjassa asetetaan oikeudellisesti sitova hiukkasten päästöjen raja-arvot jotka ovat 10 mg/m³ vaarallisen ja sairaalajätteen polton osalta, ja oikeudellisesti sitovat elohopeapäästöjen raja-arvot, jotka ovat 0,05 mg/m³ vaarallisen jätteen polton ja 0,08 mg/m³ yhdyskuntajätteen polton osalta.
- (4) Kansainvälisen syöväntutkimuskeskuksen ja Maailman terveysjärjestön mukaan eräät polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH) ovat syöpää aiheuttavia. Jäsenvaltiot voivat näin ollen asettaa päästöjen raja-arvoja muiden epäpuhtauksien ohessa polysyklisille aromaattisille hiilivedyille.
- (5) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrättyjen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti on tarpeen toimia yhteisön tasolla. Jatkotoimenpiteet perustuvat ennalta varautumisen periaatteelle. Tässä direktiivissä asetetaan ainoastaan poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten vähimmäisvaatimukset.
- (6) Lisäksi perustamissopimuksen 174 artiklan mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan ihmisten terveyden suojeluun.
- (7) Korkeatasoinen ympäristön ja ihmisten terveyden suojeleminen edellyttää siten, että yhteisön alueella oleville poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille määritetään tiukat toimintaedellytykset, tekniset vaatimukset ja päästöjen raja-arvot sekä että niitä pidetään yllä. Asetetuilla raja-arvoilla olisi joko ehkäistävä tai rajoitettava niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista ympäristöhaittoja sekä niistä ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja.
- (8) Komission tiedonannossa yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamisesta määritellään ensisijaiseksi tavoitteeksi jätteiden syntymisen ehkäiseminen, jolloin toissijaisena tavoitteena on niiden uudelleenkäyttö ja viimeisenä vaihtoehtona on niiden turvallinen käsittely. Neuvosto toisti 24 päivänä helmikuuta 1997 yhteisön jätehuoltostrategiasta antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ vakaumuksensa, että jätteen syntymisen ehkäisemisen olisi sekä jätteen määrän vähentämistä että jätteen vaarallisia ominaisuuksia ajatellen oltava kaiken järkevän jätteenpolitiikan tärkein painopistealue.

⁽¹⁾ EYVL C 13, 17.1.1998, s. 6 ja

EYVL C 372, 2.12.1998, s. 11.

⁽²⁾ EYVL C 116, 28.4.1999, s. 40.

⁽³⁾ EYVL C 198, 14.7.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 249), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25. marraskuuta 1999 (EYVL C 25, 28.1.2000, s. 17) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. marraskuuta 2000 ja neuvoston päätös, tehty 20. marraskuuta 2000.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1 ja EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

- (9) Yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa painotetaan myös jätteen käyttöä koskevien yhteisön kriteerien merkitystä sekä sitä, että polttolaitoksiin on sovellettava tarkoituksenmukaisia päästöstandardeja, jo käytössä olevia polttolaitoksia varten on suunniteltava seuranta-toimenpiteitä ja komission on tutkittava, onko yhteisön lainsäädäntöä muutettava energian hyödyntämiseen tähtäävän jätteenpolton osalta poltettaviksi tai rinnakkaispoltettaviksi tarkoitettujen jätteiden laajojen kuljetusten välttämiseksi yhteisössä.
- (10) On tarpeen säätää kaikille poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille tiukat säännöt, jotta vältettäisiin jäsenvaltioiden väliset jätteiden siirrot laitoksiin, jotka toimivat väljempien ympäristöstandardien vuoksi pienemmin kustannuksin.
- (11) Komission tiedonannossa "Tulevaisuuden energia: uusiutuvat energialähteet — Yhteisön strategiaa ja toimintasuunnitelmaa koskeva valkoinen kirja" otetaan huomioon erityisesti biomassan käyttö energian tuottamisessa.
- (12) Neuvoston direktiivissä 96/61/EY⁽¹⁾ esitetään ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen yhtenäistetty lähestymistapa, jossa laitoksen ympäristövaikutusten kaikki osatekijät otetaan huomioon yhtenäisesti. Mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhdyskuntajätteen polttolaitokset, joiden kapasiteetti on yli 3 tonnia tunnissa, ja vaarallisen jätteen käsittely- ja hyödyntämislaitokset, joiden kapasiteetti on yli 10 tonnia päivässä.
- (13) Tässä direktiivissä asetettujen päästörajojen noudattamista olisi pidettävä välttämättömänä joskaan ei riittävänä edellytyksenä direktiivissä 96/61/EY asetettujen vaatimusten täytymiselle. Näiden vaatimusten noudattaminen voi edellyttää aiempaa tiukempia päästöjen raja-arvoja tässä direktiivissä tarkoitetuille epäpuhtauksille, päästöjen raja-arvoja muille aineille sekä muita keinoja ja asianmukaisia edellytyksiä.
- (14) Teollisuudella on kymmenen vuoden kokemus polttolaitosten epäpuhtauspäästöjen vähentämistekniikoiden soveltamisesta.
- (15) Yhdyskuntajätteen polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä annetut neuvoston direktiivit 89/369/ETY⁽²⁾ ja 89/429/ETY⁽³⁾ ovat myötävaikuttaneet polttolaitoksista peräisin olevien ja ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseen ja valvontaan. Nyt olisi hyväksyttävä tiukemmat säännöt ja mainitut direktiivit olisi siten kumottava.
- (16) Vaarallisten ja tavanomaisten jätteiden erottelu perustuu pääasiassa jätteiden ominaisuuksiin ennen polttoa tai rinnakkaispolttota eikä eroihin päästöissä. Vaarallisten ja tavanomaisten jätteiden polttamiseen tai rinnakkaispolttamiseen olisi sovellettava samoja päästöjen raja-arvoja, mutta jätteiden polton tai rinnakkaispolton tekniikoiden ja edellytysten sekä jätettä vastaanotettaessa käytettävien valvontatoimenpiteiden olisi oltava jatkossakin erilaisia.
- (17) Pannessaan täytäntöön tätä direktiiviä jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/30/EY⁽⁴⁾.
- (18) Sellaisen vaarallisen jätteen polton, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, on täytettävä tietyt toimintaa koskevat vaatimukset, jotta tuhottaisiin mahdollisimman useita orgaanisia epäpuhtauksia kuten dioksiineja.
- (19) Klooria sisältävän jätteen poltossa syntyy savukaasujäämiä. Näistä polttojätteistä olisi huolehdittava niin, että niiden määrä ja haitallisuus minimoidaan.
- (20) Joitakin epäpuhtauksia koskevien päästöjen raja-arvoihin voi olla perusteita myöntää erityisiä poikkeuksia rajoitetuna aikana ja erityisedellytyksin.
- (21) Jotta voitaisiin antaa lupa määräaikaismittausten lukumäärän vähentämiseen, olisi laadittava arviointiperusteita tavanomaisten jätteiden tiettyä lajiteltua palavaa jactta varten, joka ei sovellu kierrätykseen.
- (22) Yhden ainoan jätteenpolttota koskevan säädöksen antaminen lisää oikeudellista selkeyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta. Vaarallisen ja tavanomaisen jätteen poltosta ja rinnakkaispolttosta olisi annettava yksi ainoa direktiivi, jossa otetaan vaarallisten jätteiden polttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/67/EY⁽⁵⁾ sisältö ja rakenne täysin huomioon. Tämän vuoksi myös direktiivi 94/67/EY olisi kumottava.
- (23) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽⁶⁾ 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai käsitellään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä. Tämän vuoksi saman direktiivin 9 ja 10 artiklassa säädetään, että kaikkien jätteitä käsittelevien laitosten ja yritysten on saatava siihen toimivaltailta viranomaiselta lupa, joka koskee muun muassa toteutettavia turvatoimia.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 163, 14.6.1989, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 203, 15.7.1989, s. 50, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 350/96/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

- (24) Poltto- tai rinnakkaispolttoprosessissa syntyvän lämmön hyödyntämistä sekä poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksien toiminnasta syntyvien jäämien minimointia ja kierrätystä koskevilla vaatimuksilla edistetään osaltaan direktiivin 75/442/ETY 3 artiklan jätehierarkiaa koskevien tavoitteiden saavuttamista.
- (25) Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset, joissa käsitellään ainoastaan direktiivissä 90/667/ETY⁽¹⁾ säänneltyä eläinjätettä. Komissio aikoo ehdottaa direktiivin 90/667/ETY vaatimusten muuttamista, jotta eläinjätteen poltolle ja rinnakkaispoltolle saataisiin korkeat ympäristöstandardit.
- (26) Poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten lupien on oltava myös kaikkien direktiiveissä 91/271/ETY⁽²⁾, 96/61/EY, 96/62/EY⁽³⁾, 76/464/ETY⁽⁴⁾ ja 1999/31/EY⁽⁵⁾ säädettyjen soveltuviin vaatimusten mukaisia.
- (27) Jätteiden rinnakkaispolton laitoksissa, joita ei ole pääasiallisesti tarkoitettu jätteiden polttoon, ei olisi sallittava aiheuttaa tällaisen rinnakkaispolton savukaasuista johtuvia epäpuhtauspäästöjä, jotka ylittävät jätteen poltoon tarkoitettujen polttolaitosten päästöille asetetut rajat, joten tällaista jätteiden rinnakkaispolttoa olisi asianmukaisesti rajoitettava.
- (28) Korkealuokkaiset mittaustekniikat ovat tarpeen päästöjen seuraamiseksi, jotta varmistetaan, että epäpuhtauksien raja-arvoja noudatetaan.
- (29) Poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten savukaasujen puhdistuksesta syntyvien jätevesien päästöjen raja-arvojen käyttöön ottaminen rajoittaa epäpuhtauksien siirtymistä ilmasta veteen.
- (30) Olisi annettava säännöksiä sellaisia tapauksia varten, joissa päästöjen raja-arvot ylitetään, sekä puhdistus- tai mittaustekniikoiden teknisesti väistämättömiä seisoja, häiriöitä ja vikoja varten.
- (31) Lupamenettelyjen avoimuuden varmistamiseksi koko yhteisössä olisi yleisöllä oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tietoja, jotta se voisi osallistua uusien lupahakemuksien ja niiden ajantasalle saattamista koskevaan päätöksentekoon. Yleisöllä olisi oltava mahdollisuus

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/15/EY (EYVL L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/62/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1996, ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 296, 21.11.1996, s. 55).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

saada selvityksiä sellaisten laitosten toiminnasta ja seurannasta, joissa poltetaan jätettä yli kolme tonnia tunnissa, jotta se olisi tietoinen näiden laitosten mahdollisista ympäristövaikutuksista ja vaikutuksista ihmisten terveyteen.

- (32) Komission olisi esitettävä sekä Euroopan parlamentille että neuvostolle kertomus, joka perustuu tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatuun kokemukseen, tieteellisestä tutkimuksesta saatuihin uusiin tietoihin, teknologian kehitykseen, päästöjen valvontatekniikassa tapahtuneeseen kehitykseen sekä jätehuollosta, laitosten toiminnasta saatuun kokemukseen ja ympäristövaatimusten kehitykseen, jotta komissio voisi tarvittaessa tehdä ehdotuksia tämän direktiivin asianomaisten säännösten muuttamisesta.
- (33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarpeellisia toimenpiteistä on päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä tämän direktiivin rikkomisen seuraamuksia koskevat säännöt ja huolehdittava niiden täytäntöönpanosta. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja vakuuttavia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tavoitteena on ehkäistä tai rajoittaa niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista, jätteiden poltosta ja rinnakkaispoltosta aiheutuvia ympäristöhaittoja ja erityisesti ilmaan, maaperään sekä pinta- ja pohjavesiin joutuvien päästöjen aiheuttamaa pilaantumista ja tästä ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja.

Tämä tavoite saavutetaan, kun asetetaan tiukat toimintaedellytykset ja tekniset vaatimukset vahvistamalla poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksille päästöjen raja-arvot yhteisössä sekä myös direktiivin 75/442/ETY vaatimuksia noudattamalla.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksiin.

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu seuraavat laitokset:

a) Laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:

- i) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
- ii) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
- iii) ensiomassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
- iv) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puun-suoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja johon kuuluu erityisesti tällainen puujäte, joka on peräisin rakennus- ja purkujätteestä;
- v) korkkijäte;
- vi) radioaktiivinen jäte;
- vii) direktiivissä 90/667/ETY säännellyt eläinten ruhot, tämän kuitenkaan rajoittamatta mainitun direktiivin tulevaa muuttamista;
- viii) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;

b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'jätteellä' direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai nestemäistä jätettä,
- 2) 'vaarallisella jätteellä' vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY (1) 1 artiklan 4 kohdassa määriteltyä kiinteää tai nestemäistä jätettä.

Seuraaviin vaarallisiin jätteisiin ei sovelleta tämän direktiivin vaarallisia jätteitä koskevia erityisvaatimuksia:

- a) palavat nestemäiset jätteet mukaan lukien jäteöljyhuollostosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY (2) 1 artiklassa määritellyt jäteöljyt edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat vaati-

mukset:

- i) polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen, esimerkiksi polykloorattujen bifenyyliden (PCB) tai pentaklooratun fenolin (PCP), massapitoisuus ei ole suurempi kuin asiaankuuluvassa yhteisön lainsäädännössä on säädetty;
 - ii) kyseiset jätteet eivät ole vaarallisia sen johdosta, että ne sisältäisivät direktiivin 91/689/ETY liitteessä II lueteltuja muita aineita määrinä tai pitoisuuksina, jotka olisivat ristiriidassa direktiivin 75/442/ETY 4 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen kanssa; ja
 - iii) tehollinen lämpöarvo on vähintään 30 MJ kilogrammaa kohti;
- b) palavat nestemäiset jätteet, jotka eivät voi aiheuttaa niiden poltosta suoraan syntyvissä savukaasuissa muita kuin direktiivin 93/12/ETY (3) 1 artiklan 1 kohdassa määritellystä kaasuöljystä syntyviä päästöjä tai suurempaa päästöpitoisuutta kuin tällä tavoin määritellyn kaasuöljyn poltosta aiheutuu,
- 3) 'sekalaisella yhdyskuntajätteellä' kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly komission päätöksen 94/3/EY (4) liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä muut kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut jätteet,
 - 4) 'polttolaitoksella' kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteiden lämpökäsittelyyn riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei. Lämpökäsittelyllä tarkoitetaan myös jätteen polttoa hapettamalla sekä muuta lämpökäsittelyä, kuten pyrolyysiä, kaasutusta ja plasmakäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät tuotteet tämän jälkeen poltetaan.

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko polttolaitoksen, mukaan lukien kaikki polttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitetut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitetut laitteet ja järjestelmät,

- 5) 'rinnakkaispolttolaitoksella' kiinteää tai liikkuvaa laitosta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja
 - jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena, tai
 - jossa jätettä lämpökäsitellään sen käsittelemiseksi.

(1) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

(2) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

(3) Neuvoston direktiivi 93/12/ETY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1993, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta (EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 99/32/EY (EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13).

(4) Komission päätös 94/3/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 1993, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta (EYVL L 5, 7.1.1994, s. 15).

Jos rinnakkaispoltto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus ei ole tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita, vaan pikemminkin jätteiden lämpökäsittely, laitosta on pidettävä 4 kohdassa tarkoitettuna polttolaitoksena.

Tämä määritelmä kattaa laitosalueen ja koko laitoksen, mukaan lukien kaikki rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsitteilyyn tarkoitettujen laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, savukaasujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polton valvontaan ja poltto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettujen laitteiden ja järjestelmien,

6) 'jo käytössä olevalla poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksella' poltto- tai rinnakkaispolttolaitosta

a) joka on toiminnassa ja jolla on ennen ... päivää joulukuuta 2002 voimassaolevan yhteisön lainsäädännön mukainen lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002; tai

b) jolle on myönnetty lupa toimia poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksena tai joka on rekisteröity sellaiseksi ja jolla on voimassaolevan yhteisön lainsäädännön mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otetaan käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003, tai

c) jonka osalta on jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen lupahakemus ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otetaan käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004,

7) 'nimelliskapasiteetilla' polttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon erityisesti jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna,

8) 'päästöillä' aineiden, värinän, lämmön tai melun välitöntä tai välillistä pääsyä laitoksessa sijaitsevista piste- tai haja-kuormituslähteistä ilmaan, veteen tai maaperään,

9) 'päästöjen raja-arvolla' tiettyjen erityisparametrien avulla ilmaistua päästön massaa, pitoisuutta ja/tai tasoa, joka ei saa ylittyä yhden tai useamman ajanjakson aikana,

10) 'dioksiineilla ja furaaneilla' kaikkia liitteessä I lueteltuja polykloorattuja dibentso-*p*-dioksiineja ja dibentsofuraaneja,

11) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta tai, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, jolle on annettu laitoksen teknistä toimintaa koskeva taloudellinen päätösvalta,

12) 'luvalla' toimivaltaisen viranomaisen tekemää kirjallista päätöstä (tai useita tällaisia päätöksiä), jolla myönnetään lupa käyttää laitosta tietyillä ehdoilla, joilla varmistetaan, että laitos täyttää kaikki tämän direktiivin vaatimukset.

Lupa voi koskea yhtä tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka sijaitsevat samalla paikalla ja jotka ovat saman toiminnanharjoittajan käytössä,

13) 'polttojätteellä' direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa jätteeksi määriteltyä nestemäistä tai kiinteää ainesta (mukaan lukien pohjatuuhka ja kuona, lento- ja kattilatuuhka, kaasun käsittelystä syntyvät kiinteät reaktiotuotteet, jäteveden käsittelystä syntyvä liete, käytetyt katalyytit ja käytetty aktiivihili), joka syntyy poltto- tai rinnakkaispolttoprosessista, savukaasun tai jäteveden käsittelystä taikka muista poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tapahtuvista prosesseista.

4 artikla

Luvan hakeminen ja myöntäminen

1. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitokset eivät saa toimia ilman toimintaan myönnettyä lupaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan tai direktiivin 91/689/ETY 3 artiklan soveltamista.

2. Direktiivin 96/61/EY soveltamista rajoittamatta on poltto- tai rinnakkaispolttolaitosta koskevan, toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavan lupahakemuksen sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että:

a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa ja käytössä noudatetaan tämän direktiivin vaatimuksia, ottaen huomioon poltetun jätteen luokat;

b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista, esimerkiksi yhdistetyn lämmön- ja energiantuotannon avulla tai prosessihöyryn tai kaukolämmön tuotannolla;

c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja se kierrätetään, silloin kuin tämä on asianmukaista;

d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos hakemuksesta käy ilmi, että ilmaan johdettavien päästöjen mittaamiseen ehdotetut mittaustekniikat ovat liitteen III mukaiset ja veden osalta liitteessä III olevan 1 ja 2 kohdan mukaiset.

4. Toimivaltaisen viranomaisen poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on sen lisäksi, että lupien on oltava direktiiveissä 91/271/ETY, 96/61/EY, 96/62/EY, 76/464/ETY ja 1999/31/EY säädettyjen soveltuvien vaatimusten mukaisia:

a) nimenomaisesti mainittava jäteluokat, joiden käsittely on sallittu. Luettelossa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä ainakin Euroopan jäteluettelossa vahvistettuja jäteluokkia ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä;

- b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kokonaiskapasiteetti;
- c) määritettävä näytteenotto- ja mittausmenettelyt, joiden avulla täytetään kunkin ilmaan ja veteen joutuva epäpuhtauden määräaikaismittauksia varten asetetut velvoitteet.
5. Toimivaltaisen viranomaisen vaarallista jätettä käyttävälle poltto- tai rinnakkaispolttolaitokselle myöntämässä luvassa on 4 kohdassa olevan lisäksi
- a) luettelava ne eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen määrät, joiden käsittely on sallittu;
- b) esitettävä vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten PCB, PCP, kloori, fluori, rikki ja raskasmetalli.
6. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä luvassa mainittavista jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa rinnakkaispolttolaitoksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.
7. Toimivaltaisen viranomaisen on määräajoin tarkasteltava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista.
8. Jos tavanomaista jätettä polttavan poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittaja suunnittelee toiminnan muuttamista siten, että siihen kuuluisi vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, tätä on pidettävä direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna merkittävänä muutoksena, ja näin ollen on sovellettava mainitun direktiivin 12 artiklan 2 kohtaa.
9. Jos polttolaitos tai rinnakkaispolttolaitos ei noudata lupaehtoja ja erityisesti ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja, toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä toimiin näiden ehtojen noudattamisen varmistamiseksi.

5 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

1. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ympäristölle aiheutuvat haitat ja erityisesti ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjaviesien pilaantuminen sekä haju- ja meluhaitat ja ihmisten

terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista. Näiden toimenpiteiden on täytettävä vähintään 3 ja 4 kohdassa esitetyt vaatimukset.

2. Toiminnanharjoittajan on määritettävä kunkin jäteluokan massa mahdollisuuksien mukaan Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen.

3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajalla on oltava hallussaan jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen muun muassa 4 artiklan 5 kohdassa määriteltujen lupaehtojen täyttymisen. Näihin tietoihin on sisällyttävä:

- a) kaikki hallinnolliset tiedot jäljempänä 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetyistä tuotantoprosessista;
- b) jätteen fysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa;
- c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet.

4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä poltto- tai rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat vastaanottotoimenpiteet:

- a) direktiivissä 91/689/ETY ja tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93⁽¹⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetuissa säännöksissä edellytettävien asiakirjojen tarkastaminen;
- b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen esimerkiksi tartuntavaarallisesta kliinisestä jätteestä, mikäli mahdollista ennen jäte-erän purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyjä tietoja ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun. Näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan polton jälkeen.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää teollisuuslaitoksille ja yritysille, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat ainoastaan omia jätteitään niiden syntymispaikalla, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

6 artikla

Toimintaa koskevat vaatimukset

1. Polttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa ja pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden polttohävikki alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä sopivia jätteen esikäsitteilymenetelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2408/98 (EYVL L 298, 7.11.1998, s. 19).

Polttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että prosessista syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimminkin olosuhteissa kahdeksi sekunniksi 850 °C:een mitattuna uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta. Jos vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava 1 100 °C:een vähintään kahdeksi sekunniksi.

Polttolaitoksen kukin linja on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen alle 850 tai 1 100 °C:n. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että 850 tai 1 100 °C:n lämpötilaa pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Käynnistyksen ja pysäytyksen aikana tai kun palamiskaasun lämpötila laskee alle 850 tai 1 100 °C:n, lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu neuvoston direktiivin 75/716/ETY 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasuöljyn poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.

2. Rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen rinnakkaispoltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimminkin olosuhteissa kahdeksi sekunniksi 850 °C:een. Jos rinnakkaispoltetaan vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötila on nostettava 1 100 °C:een.

3. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syötön

- a) käynnistyksen aikana, kunnes 850° tai 1 100 °C:n taikka 4 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu;
- b) aina, kun lämpötila alittaa 850 tai 1 100 °C:n taikka 4 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan;
- c) aina, kun tässä direktiivissä edellytetyt jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy puhdistuslaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

4. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 1 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja 3 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiseen, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä

tällaisia lupia koskevista säännöistä. Toimintaa koskevien vaatimusten muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 1 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatettaessa.

Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 2 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja 3 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiselle, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä. Tällaisen poikkeuksen ehtona on oltava, että noudatetaan vähintään liitteessä V olevia säännöksiä orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja CO-päästöjen raja-arvoista.

Jos sellu- ja paperiteollisuuden nykyisissä kuorikattiloissa rinnakkaispoltetaan niiden omia jätteitä tuotantopaikalla, tällainen lupa edellyttää, että noudatetaan vähintään liitteessä V olevia säännöksiä orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoista.

Jäsenvaltion on ilmoitettava tämän kohdan säännösten mukaisesti määritetyistä toimintaa koskevista vaatimuksista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista komissiolle osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien vaatimusten täyttämiseksi.

5. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että ehkäistään ilmaan joutuvat päästöt, jotka aiheuttavat merkittävää ilman pilaantumista maanpinnan tasolla; erityisesti savukaasut on poistettava valvotusti sekä yhteisön ilmanlaatustandardien mukaisesti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

6. Poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

7. Tartuntavaarallinen kliininen jäte olisi syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.

8. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen hoitajan on oltava luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.

7 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Polttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteessä V vahvistetut päästöjen raja-arvot eivät ylity savukaasussa.

2. Rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että liitteen II mukaisesti määritetyt tai siinä vahvistetut päästöjen raja-arvot eivät ylitä savukaasussa.

Jos rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä, sovelletaan liitteessä V vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

3. Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkastamiseksi tehtävien mittausten tulokset on standardoitava 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

4. Käsittelemättömän sekalaisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolton osalta raja-arvot määrätään liitteen V mukaisesti eikä liitettä II sovelleta.

5. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.

8 artikla

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvät jätevesipäästöt

1. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämiseen poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta on oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa.

2. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista ja vähintään liitteessä IV vahvistettujen päästöjen raja-arvojen mukaisesti.

3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi voidaan erillisen käsittelyn jälkeen päästää vesistöön, jos se luvassa erikseen sallitaan ja edellyttäen, että

a) yhteisön, kansallisten ja paikallisten asiaa koskevien säännösten vaatimukset täyttyvät päästöjen raja-arvojen osalta; ja

b) liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien massapitoisuudet eivät ylitä siinä asetettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa liitteessä IV tarkoitettuja epäpuhtauksia sisältävä savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä 11 artiklassa tarkoitettujen mittaukset:

a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;

b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;

c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksesta.

Toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästö-määrät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, jotta voidaan tarkistaa, noudatetaanko liitteessä IV asetettuja päästöjen raja-arvoja savukaasujen puhdistusprosessissa syntyvän jätevesivirran osalta.

Liitteessä IV esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

5. Jos liitteessä IV tarkoitettuja epäpuhtauksia sisältävä savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, liitteessä IV olevia päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos ulkopuolinen käsittelylaitos ei ole tarkoitettu ainoastaan polttamisesta syntyvän jäteveden käsittelyyn, toiminnanharjoittajan on suoritettava 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty tarvittavat ainetaselaskelmat määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästö-määrät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä, jotta voidaan tarkistaa, noudatetaanko liitteessä IV asetettuja päästöjen raja-arvoja savukaasujen puhdistusprosessissa syntyvän jätevesivirran osalta.

Liitteessä IV esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

6. Luvassa on

a) vahvistettava liitteessä IV tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöjen raja-arvot 2 kohdan mukaisesti sekä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi;

b) määritettävä jäteveden osalta toiminnan valvontaan liittyvät parametrit vähintään pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta.

7. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitokset ja niiden jätteiden varastointiin käyttämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä annettujen säännösten mukaisesti. Varastokapasiteettia on oltava myös laitosalueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille.

Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

8. Jäsenvaltiot voivat asettaa päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen määräysten soveltamista.

9 artikla

Polttojäte

Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnasta syntyvä polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä välittömästi itse laitoksessa tai sen ulkopuolella asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Kuivan pölymäisen polttojätteen, kuten kattilatuhkan sekä palamiskaasujen käsittelystä syntyvän kuivan polttojätteen, kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava esimerkiksi suljetuissa säiliöissä siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön.

Ennen poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää eri polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja pilaamispotentialiaali. Selvityksen on koskettava jätteen liukoisien jakeen ja raskasmetallien liukoisien jakeen kokonaismäärää.

10 artikla

Valvonta ja seuranta

1. On asennettava mittauslaitteistot ja käytettävä tekniikoita, joilla voidaan seurata poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin kannalta merkityksellisiä parametrejä, olosuhteita ja massapitoisuuksia.

2. Mittausvaatimukset vahvistetaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämässä luvassa tai siihen liittyvissä ehdoissa.

3. Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen seurantaan käytettävän automaattisen laitteiston asianmukaista asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti kerran vuodessa. Kalibrointi on tehtävä rinnakkaismittauksilla viitemenetelmin vähintään kolmen vuoden välein.

4. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.

5. Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä liitteessä III olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

11 artikla

Mittausvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin huolehdittava siitä, että ilmaa koskevia 2—12 ja 17 kohdan ja vettä koskevia 9 ja 14—17 kohdan säännöksiä noudatetaan.

2. Poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksessa on tehtävä liitteen III mukaisesti seuraavat ilmaan joutuvien epäpuhtauksien mittaukset:

a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x , edellyttäen, että on vahvistettu päästöjen raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO_2 ;

b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreistä: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;

c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa mittausten aikavälit siltä osin kuin ne ovat asettaneet päästöjen raja-arvot polysyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille.

3. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epädullisimmiksi ennakoituissa käyttöolosuhteissa.

4. HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöjen raja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan c alakohdassa on säädetty.

5. Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

6. Toimivaltainen viranomainen voi myöntämässään luvassa sallia, että poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksissa tehdään HCl:sta, HF:sta ja SO_2 :sta jatkuvien mittausten sijasta määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan c alakohdassa on säädetty, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää asetettuja päästöjen raja-arvoja.

7. Toimivaltainen viranomainen voi myöntämässään luvassa sallia, että raskasmetallien määräaikaismittausten aikaväliä harvennetaan kahdesta kerrasta vuodessa yhteen kertaan kahdessa vuodessa sekä että dioksiinien ja furaanien määräaikaismittausten aikaväliä harvennetaan kahdesta kerrasta vuodessa yhteen kertaan vuodessa, jos rinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat alle 50 prosenttia liitteen II tai liitteen V mukaisesti määritetyistä päästöjen raja-arvoista ja jos käytettävissä on 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittuja arviointiperusteita, jotka koskevat täytettäviä vaatimuksia. Näiden arviointiperusteiden on pohjauduttava vähintään toisen alakohdan a ja d alakohdan säännöksiin.

Aikavälin harventaminen voidaan sallia 1 päivään tammikuuta 2005 saakka, vaikka kyseisiä arviointiperusteita ei olisikaan käytettävissä edellyttäen, että

- a) rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten tavanomaisten jätteiden tietyistä lajitelluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin d alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;
- b) näiden jätteiden osalta on käytettävissä kansallisia laatukriteerejä, jotka on ilmoitettu komissiolle;
- c) näiden jätteiden rinnakkaispoltto ja poltto on direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen asianmukaisten jätehuoltosuunnitelmien mukaista;
- d) toiminnanharjoittaja voi todistaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että päästöt alittavat kaikissa olosuhteissa huomattavasti liitteessä II tai liitteessä V raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille vahvistetut päästöjen raja-arvot; tämän arvioinnin on perustuttava tietoihin kyseisten jätteiden laadusta ja mainittujen epäpuhtauksien päästöjen mittauksiin;
- e) laatukriteerit ja määräaikaismittausten uusi aikaväli on esitetty luvassa; ja
- f) tässä kohdassa tarkoitettuja mittausten aikavälistä tehdyt päätökset täydennettyinä tiedoilla kyseessä olevien jätteiden määrästä ja laadusta toimitetaan vuosittain komissiolle.

8. Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset on standardoitava seuraavia olosuhteita vastaaviksi ja hapen osalta liitteessä VI tarkoitettua kaavan mukaisesti:

- a) polttolaitosten savukaasussa: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 11 prosenttia, kuiva kaasu;
- b) direktiivissä 75/439/ETY määritellyn jäteöljyn polttamisen yhteydessä syntyvässä savukaasussa: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 3 prosenttia, kuiva kaasu;
- c) jos jätteitä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet,
- d) rinnakkaispolton osalta mittaustulokset on standardoitava liitteen II mukaisesti laskettavan kokonaispäästöjen mukaan.

Jos epäpuhtauksien päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa, tehdään ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin epäpuhtauspitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

9. Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa päättämiensä menettelyjen mukaisesti, noudatetaanko sallittuja toimintaa koskevia vaatimuksia ja tässä direktiivissä asetettuja päästöjen raja-arvoja.

10. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

- a) — yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä liitteessä V olevassa a kohdassa tai liitteessä II vahvistettuja päästöjen raja-arvoja,
— 97 prosenttia vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevan e kohdan ensimmäisessä luettelmakohdassa vahvistettua päästön raja-arvoa,
- b) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevassa b kohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöjen raja-arvoja, tai soveltuviissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä liitteessä V olevan b kohdan sarakkeessa B vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä liitteessä V olevassa c ja d kohdassa tai liitteessä II vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- d) liitteessä V olevan e kohdan toisen luettelmakohdan tai liitteen II säännöksiä noudatetaan.

11. Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty liitteessä III olevassa 3 kohdassa tarkoitettua luottamusvälin arvoa. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista.

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.

12. Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määräaikaismittausten keskiarvot määritetään 10 artiklan 2 ja 4 kohdan sekä liitteen III vaatimusten mukaisesti.

13. Heti kun yhteisön alueella on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio tekee 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätöksen ajankohdasta, josta lähtien ilmaan joutuvien raskasmetalli-, dioksiini- ja furaanipäästöjen raja-arvoja koskevia jatkuvia mittauksia on tehtävä liitteen III mukaisesti.

14. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopai-kassa:

- a) edellä 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen parametrien jatkuvat mittaukset;
- b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina; vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat säätää 24 tunnin ajalta otettujen virtaukseen suhteutettujen edustavien näytteiden mittauksista;
- c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtaukseen suhteutetut mittaukset 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista, joiden numerot liitteessä IV ovat 2—10;

d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa mittausten aikavälit siltä osin kuin ne ovat asettaneet päästöjen raja-arvot polyyksyklisille aromaattisille hiilivedyille tai muille epäpuhtauksille.

15. Käsitellyn jäteveden epäpuhtausmassan seuranta on toteutettava yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ja siitä sekä mittausten aikaväleista on määrättävä luvassa.

16. Veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudattavan, jos:

- suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän (epäpuhtaus 1) osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia liitteessä IV vahvistettuja päästöjen raja-arvoja;
- raskasmetallien (epäpuhtaudet 2–10) osalta enintään yksi mittaus vuodessa ylittää liitteessä IV vahvistetut päästöjen raja-arvot; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säätää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää liitteessä IV vahvistetut päästöjen raja-arvot;
- dioksiinien ja furaanien (epäpuhtaus 11) osalta kahdesti vuodessa tehtävät mittaukset eivät ylitä liitteessä IV vahvistettua päästöjen raja-arvoa.

17. Jos tehdyistä mittauksista käy ilmi, että tässä direktiivissä ilmalle tai vedelle asetetut päästöjen raja-arvot on ylitetty, toimivaltaisille viranomaisille on viipymättä ilmoitettava asiasta.

12 artikla

Tiedonsaanti ja yleisön osallistuminen

1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa julkisessa tilassa, kuten paikallisviranomaisten toimitilassa, jotta se voi esittää niistä huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.

2. Direktiivin 96/61/EY 15 artiklan 2 kohdan estämättä on yleisöllä oltava niiden poltto- ja rinnakkaispolttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, oikeus tutustua toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle vuosittain esittämään kertomukseen, joka koskee laitoksen toimintaa ja seuranta. Tässä kertomuksessa on selostettava ainakin prosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luet-

telo niistä poltto- ja rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville.

13 artikla

Poikkeukselliset käyttöolosuhteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä luvassa puhdistus- tai mittausrakenteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona säänneltyjen aineiden pitoisuudet ilmaan joutuvissa päästöissä ja puhdistetussa jätevedessä saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot.

2. Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

3. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tai polttolinjalla ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpoltoa keskeytymättä yli neljä tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista; tällaisen toiminnan yhteenlasketun keston on lisäksi oltava alle 60 tuntia vuodessa. Tätä 60 tunnin kestoa sovelletaan koko laitoksen niihin linjoihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen.

4. Ilmaan joutuvien polttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna; myöskään ilmaan joutuvien CO-päästöjen ja orgaanisen hiilen päästöjen raja-arvot eivät saa ylittyä. Kaikkien muiden 6 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten on täyttyttävä.

14 artikla

Uudelleentarkastelua koskeva säännös

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä kertomuksen, joka perustuu kokemuksiin tämän direktiivin täytäntöönpanosta erityisesti uusien laitosten osalta sekä päästöjenvalvontateknikassa ja jätehuollossa tapahtuneeseen kehitykseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY säännösten soveltamista. Lisäksi kertomuksen on perustuttava teknologian tason kehitykseen, laitosten toiminnasta saatuihin kokemuksiin ja ympäristövaatimusten kehitykseen. Kertomukseen sisältyy erityinen osasto liitteessä II olevan II.1.1 kohdan soveltamisesta ja erityisesti siitä, onko olemassa olevien sementtitiilien osalta taloudellisesti ja teknisesti mahdollista noudattaa niitä raja-arvoja, jotka on asetettu liitteessä II sen II.1.1 kohtaan koskevassa alaviitteessä tarkoitettujen uusien sementtitiilien NO_x-päästöille. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä ehdotuksia tämän direktiivin asiaan liittyvien säännösten tarkistamiseksi. Ennen kertomuksen antamista komissio ehdottaa kuitenkin tarvittaessa muutosta liitteessä II olevaan II.3 kohtaan, jos jätevirtoja ohjataan suuremmissa määrin muuntyyppisiin kuin liitteessä II olevissa II.1 ja II.2 kohdassa tarkoitettuihin rinnakkaispolttolaitoksiin.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/313/ETY, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1990, ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta (EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56), direktiivi sellaisenaan kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

15 artikla

Kertomukset

Tämän direktiivin täytäntöönpanosta annettavat kertomukset on laadittava neuvoston direktiivin 91/692/ETY 5 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Ensimmäinen kertomus koskee vähintään ensimmäistä 28 päivän joulukuuta 2002 jälkeistä täyttä kolmen vuoden jaksoa ja sen on oltava direktiivin 94/67/EY 17 artiklassa ja direktiivin 96/61/EY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jaksojen mukainen. Komissio laatii tätä varten asianmukaisen kyselylomakkeen sopivana ajankohdana.

16 artikla

Direktiivin mukauttaminen tulevaisuudessa

Komissio muuttaa 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen 10, 11 ja 13 artiklaa sekä liitteitä I ja III niiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai uusiin tutkimustuloksiin, jotka koskevat päästöjen vähentämisestä terveydelle aiheutuvia hyötyjä.

17 artikla

Sääntelykomitea

1. Komissiota avustaa sääntelykomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea laatii työjärjestyksensä.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan seuraavat säännökset 28 päivästä joulukuuta 2005 alkaen:

- a) direktiivin 75/439/ETY 8 artiklan 1 kohta ja liite;
- b) direktiivi 89/369/ETY;
- c) direktiivi 89/429/ETY;
- d) direktiivi 94/67/EY.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2002 sekä niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

20 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan jo käytössä oleviin laitoksiin 28 päivästä joulukuuta 2005 lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin liitteissä annettujen erityisten siirtymäsäännösten soveltamista.

2. Uusien laitosten osalta eli niiden laitosten osalta, jotka eivät ole 3 artiklan 6 kohdassa olevan, jo käytössä olevia poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksia koskevan määritelmän tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisia, tätä direktiiviä sovelletaan 28 päivästä joulukuuta 2002 lukien 18 artiklassa mainittujen direktiivien sijasta.

3. Kiinteitä tai liikkuvia laitoksia, joiden tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita, ja jotka ovat toiminnassa, joilla on tarvittaessa yhteisön tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukainen lupa ja jotka aloittavat jätteen rinnakkaispolton viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004, on pidettävä jo käytössä olevina rinnakkaispolttolaitoksina.

21 artikla

Voimaansaattaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 2000.

<i>Euroopan parlamentin puolesta</i>	<i>Neuvoston puolesta</i>
<i>Puhemies</i>	<i>Puheenjohtaja</i>
N. FONTAINE	H. VÉDRINE

LIITE I

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien (toksisuusekvivalentin) määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

		Toksisuusekvivalentti- kerroin
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
	— Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklooridibentsofuraani (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
	— Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

LIITE II

ILMAAN JOUTUVIEN PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOJEN MÄÄRITTÄMINEN JÄTTEEN RINNAKKAISPOLTOLLE

Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän liitteen taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

Jätteiden kullekin rinnakkaispoltossa syntyvän savukaasun sisältämälle epäpuhtaudelle sekä hiilimonoksidille määritetään raja-arvo seuraavasti:

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jäte}}$: pelkästään jätteenpoltosta syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituna.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, $V_{\text{jäte}}$ on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

$C_{\text{jäte}}$: jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille liitteessä V vahvistetut päästöjen raja-arvot asiaankuuluvien epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin osalta.

V_{prosessi} : laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään niiden happisisältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava yhteisön tai kansallisen säännösten mukaisesti. Jos säännökset puuttuvat näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisisältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa. Muiden olosuhteiden mukaisesti tapahtuvasta standardoinnista säädetään tässä direktiivissä.

C_{prosessi} : tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille asetetut päästöjen raja-arvot, tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten savukaasussa esiintyvien asianomaisten epäpuhtauksien ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja. Jos tällaisia luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: tämän liitteen taulukoissa tietyille teollisuusaloille ja tietyille epäpuhtauksille asetetut kokonaispäästöjen raja-arvot ja happipitoisuus tai jos tällainen taulukko tai tällaiset raja-arvot puuttuvat, CO:n ja asianomaisten epäpuhtauksien kokonaispäästöjen raja-arvot, joilla korvataan tämän direktiivin erityisliitteissä asetetut päästöjen raja-arvot. Kokonaishappipitoisuus, jolla korvataan standardisoinnin perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitettujen pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

Jäsenvaltiot voivat antaa tässä liitteessä säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

II.1 Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset

Vuorokausikeskiarvot (jatkuvien mittauksien osalta). Näytteenottoajat ja muut mittausvaatimukset 7 artiklan mukaan. Kaikki arvot mg/m³:na (dioksiinit ja furaanit ng/m³:na). Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

Päästöjen raja-arvojen noudattamisen tarkistamiseksi tehtävien mittausten tulokset standardisoidaan seuraavia olosuhteita vastaaviksi: lämpötila 273 K, paine 101,3 kPa, happipitoisuus 10 %, kuiva kaasu.

II.1.1 C — kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x jo käytössä olevien laitosten osalta	800
NO _x uusien laitosten osalta	500 ⁽¹⁾

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit	0,1

(¹) NO_x-päästöille asetettujen raja-arvojen soveltamisen osalta uusina laitoksina ei pidetä sementtitiinejä, jotka ovat toiminnassa, joilla on yhteisön tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukainen lupa ja jotka aloittavat jätteen rinnakkaispolton 20 artiklan 3 kohdassa mainitun päivämäärän jälkeen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavien, jo käytössä olevien märkämenetelmällä toimivien sementtitiunien tai sementtitiunien osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan NO_x-kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 1 200 mg/m³.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka hiukkaspäästöjä koskevia poikkeuksia alle kolme tonnia jätettä tunnissa polttavien sementtitiunien osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan kokonaispäästöjen raja-arvoksi enintään 50 mg/m³.

II.1.2 C — SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöjen raja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteenpoltosta.

II.1.3 CO-päästöjen raja-arvot

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa CO-päästöjen raja-arvot.

II.2 Jätteen rinnakkaispoltoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

II.2.1 Vuorokausikeskiarvot

Jos suurten polttolaitosten osalta asetetaan tiukempia päästöjen raja-arvoja yhteisön tulevan lainsäädännön mukaisesti, viimeksi mainitulla korvataan kyseisten laitosten ja epäpuhtauksien osalta seuraavissa taulukoissa esitetyt päästöjen raja-arvot (C_{prosessi}) sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 88/609/ETY säännösten soveltamista. Tässä tapauksessa seuraavia taulukoita on mukautettava näihin tiukempiin päästöjen raja-arvoihin viipymättä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi}:

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):

Epäpuhtaus	<50 MWth	50—100 MWth	100—300 MWth	>300 MWth
SO ₂		850	850—200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
Kiinteät polttoaineet yleensä				
Kotimaiset polttoaineet		tai rikinpoistoaste ≥90 %	tai rikinpoistoaste ≥92 %	tai rikinpoistoaste ≥95 %
NO _x		400	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

Tammikuun 1 päivään 2007 saakka NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa rinnakkaispoltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x- ja SO₂-päästöjä koskevia poikkeuksia leijukerrosteknologiaa ja kiinteitä polttoaineita käyttävien jo käytössä olevien 100–300 MWth:n rinnakkaispolttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan C_{prosessi}-arvoksi enintään 350 mg/Nm³ NO_x-päästöjen osalta ja enintään 850–400 mg/Nm³ (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin) SO₂-päästöjen osalta.

C_{prosessi} biomassan osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):

'Biomassalla' tarkoitetaan tuotteita, jotka muodostuvat kokonaan tai osittain maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen sekä 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–v alakohdassa lueteltuja jätteitä.

Epäpuhtaus	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Hiukkaset	50	50	30	30

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia leijukerrosteknologiaa käyttävien ja biomassaa polttoaineena käyttävien jo käytössä olevien 100–300 MWth:n rinnakkaispolttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan C_{prosessi}-arvoksi enintään 350 mg/Nm³.

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 3 %):

Epäpuhtaus	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	850–200 (lineaarinen vähennys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x		400	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

II.2.2. C — kokonaispäästöjen raja-arvot

C mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %). Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C ng/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %). Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

II.3. Kohtien II.1 tai II.2 alaan kuulumattomia, jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä teollisuusaloja koskevat erityissäännökset

II.3.1 C — kokonaispäästöjen raja-arvot:

C ng/Nm³:na. Vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

C mg/Nm³:na. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:

Epäpuhtaus	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

LIITE III

Mittaustekniikat

- Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia.
- Kaikkien epäpuhtauksien, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi sekä automaattisten mittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.
- Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöjen raja-arvoista:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %
Hiukkasten kokonaismäärä:	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %
Kloorivety:	40 %
Fluorivety:	40 %.

LIITE IV

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöjen raja-arvot

Epäpuhtaudet	Päästöjen raja-arvot massapitoisuuksina suodattamattomien näytteiden osalta	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Direktiivissä 91/271/ETY määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä		
2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05 mg/l	
4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	0,15 mg/l	
6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	0,2 mg/l	
7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	0,5 mg/l	
10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksiinit ja furaanit liitteen I mukaisesti määritettyjen yksittäisten dioksiinien ja furaanien summana	0,3 mg/l	

Toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivään tammikuuta 2008 saakka sallia jo käytössä olevalle jätteenpolttolaitoksille suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärää koskevia poikkeuksia edellyttäen, että luvan mukaisesti 80 prosenttia mitatuista arvoista ei ole suurempi kuin 30 mg/l ja että mikään niistä ei ole suurempi kuin 45 mg/l.

LIITE V

ILMAAN JOUTUVIEN PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOT

a) Vuorokausikeskiarvot:

Hiukkasten kokonaismäärä	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	10 mg/m ³
Kloorivety (HCl)	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	1 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	50 mg/m ³
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien polttolaitosten osalta	200 mg/m ³ (*)
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti enintään 6 tonnia/tunti	400 mg/m ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka tätä NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta,

- joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia tunnissa, edellyttäen että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 500 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2008 saakka,
- joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia tunnissa ja enintään 16 tonnia tunnissa edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 400 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2010 saakka,
- joiden nimelliskapasiteetti on yli 16 tonnia mutta alle 25 tonnia tunnissa ja jotka eivät aiheuta päästöjä veteen, edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 400 mg/m³, 1 päivään tammikuuta 2008 saakka.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2008 saakka hiukkaspäästöjä koskevia poikkeuksia jo käytössä olevien polttolaitosten osalta edellyttäen, että luvassa asetetaan vuorokausikeskiarvojen ylärajaksi 20 mg/m³.

b) Puolen tunnin keskiarvot:

	(100 %) A	(97 %) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Kloorivety (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Fluorivety (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Rikkidioksidi (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) typpidioksidina sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien polttolaitosten osalta	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka tätä NO_x-päästöjen raja-arvoa ei sovelleta laitoksiin, joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 1 päivään tammikuuta 2010 saakka NO_x-päästöjä koskevia poikkeuksia sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on 6–16 tonnia tunnissa edellyttäen, että puolen tunnin keskiarvo ei ole suurempi kuin 600 mg/m³ sarakkeen A osalta tai suurempi kuin 400 mg/m³ sarakkeen B osalta.

c) **Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavat kaikki keskiarvot:**

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)		
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	yhteensä 0,05 mg/m ³	yhteensä 0,1 mg/m ³ (*)
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)		
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)		
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)		
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)		
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana koboltina (Co)	yhteensä 0,5 mg/m ³	yhteensä 1 mg/m ³ (*)
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)		
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)		
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)		
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)		

(*) Tammikuun 1 päivään 2007 saakka keskiarvot jo käytössä oleville laitoksille, joille on myönnetty toimintalupa ennen 31 päivää joulukuuta 1996 ja joissa poltetaan ainoastaan vaarallisia jätteitä.

Nämä keskiarvot koskevat sekä kyseisten raskasmetallien että niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

d) **Keskiarvot on mitattava vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin pituisen näytteenottojakson aikana. Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään toksisuusekvivalenteina liitteen I mukaisesti**

Dioksiinit ja furaanit	0,1 ng/m ³
------------------------	-----------------------

e) **Seuraavat hiilimonoksidipitoisuuksien (CO) raja-arvot eivät saa ylittyä (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta) palamiskaasuissa:**

- 50 milligrammaa/m³ palamiskaasua vuorokausikeskiarvona,
- 150 milligrammaa/m³ palamiskaasua vähintään 95 prosentissa kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista tai 100 mg/m³ palamiskaasua kaikissa puolen tunnin keskiarvoina määritetyissä mittauksissa minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia leijurerrostekniikkaa käyttäville polttolaitoksille edellyttäen, että luvassa sallittava hiilimonoksidin (CO) päästöjen raja-arvo on enintään 100 mg/m³ tuntikeskiarvona.

f) **Jäsenvaltiot voivat antaa tässä liitteessä säädettyjä poikkeuksia koskevia sääntöjä.**

LIITE VI

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$E_s = \frac{21 - O_s}{21 - O_M} \times E_M$$

E_s = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

E_M = mitattu päästöpitoisuus

O_s = standardin mukainen happipitoisuus

O_M = mitattu happipitoisuus.
